

Nejčastěji používaná atypická antipsychotika jsou olanzapin a risperidon (29, 30). Dávkování antipsychotik pro dosažení remise není určeno, ale adekvátní léčbou mohou být i nízké dávky antipsychotik (4,7 mg haloperidolu) (31). Úspěšná mohou být i antidepresiva, zejména u pacientů s bludy somatického typu. Některé kazuistiky hovoří o zlepšení při léčbě selektivními inhibitory zpětného vychytávání serotoninu (SSRI) (28) a kломipraminem (Sondheimer et al. 1998). Jsou popsány i případy úspěšné elektrokonvulzivní terapie u pacientů s bludy somatického typu (32).

Udržovací léčba a profylaxe

Pro udržovací léčbu a profylaxi jsou doporučována antipsychotika (7). Dávka je odvozována od akutní léčby. Jde zpravidla o celoživotní léčbu.

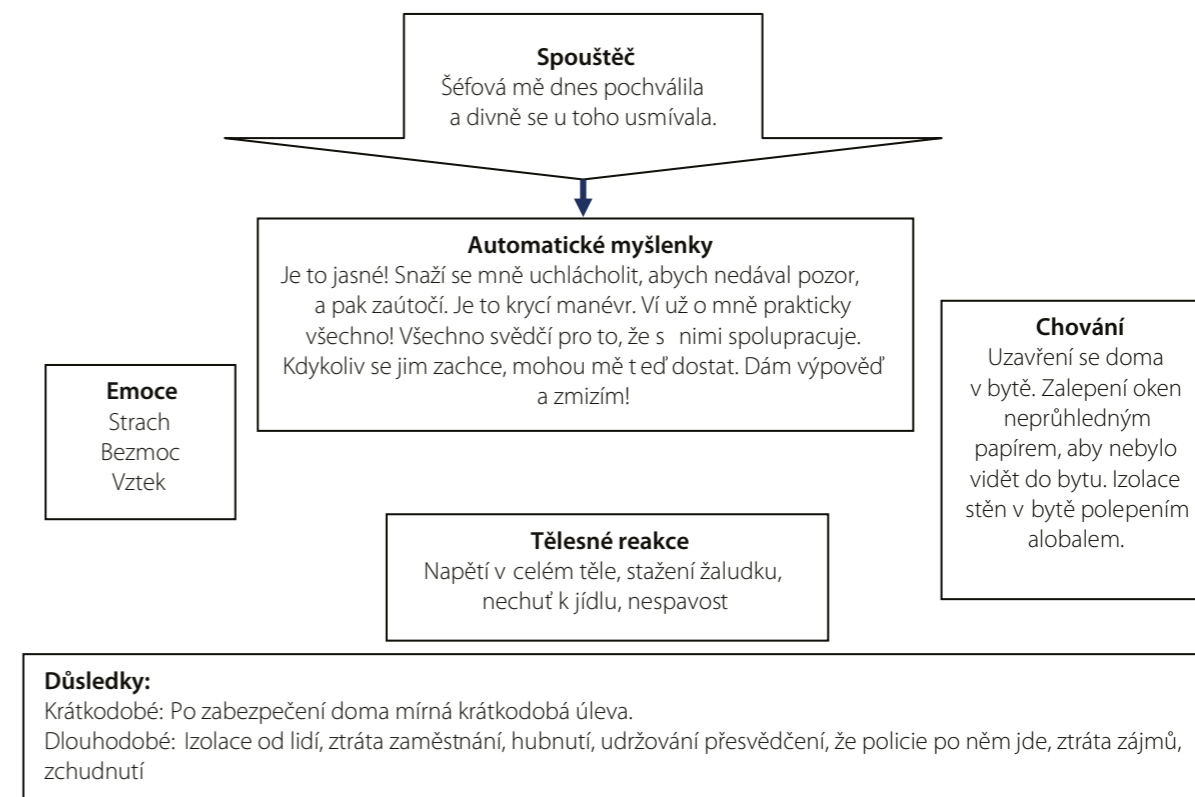
Psychoterapie

Budování terapeutického vztahu má v případě lidí trpících poruchou s bludy zásadní důležitost, a zároveň je velmi obtížné. Vyžaduje upřímný zájem o prožívání pacienta, účast na jeho trápení a podpůrný postoj, a přitom nepřítakání jeho bludnému přesvědčení. Podpůrná psychoterapie je velmi užitečná při řešení pocitů úzkosti a dysforie, která vznikla v důsledku bludného myšlení. Odpověď bludného systému na běžné psychoterapeutické intervence obvykle bývá mírná (6).

V současnosti byly vyvinuty postupy kognitivně behaviorální terapie pro léčbu chronických bludů (33), jejichž efektivita byla ilustrována několika studiemi (40–42). Pacienti s poruchou s bludy bývají součástí větších souborů psychotických pacientů podstupujících kognitivně behaviorální terapii (41–43). Dosud vznikla pouze jedna malá kontrolovaná studie s homogenním souborem, která zkoumala vliv kognitivně behaviorální terapie (KBT) ve srovnání s ak-

tivním placebem (attention placebo control group) (40). Pro hodnocení byla použita škála Maudsley Assessment of Delusions Schedule (MADS). Výzkumníci zjistili, že oba přístupy zlepšují dva parametry trvalé poruchy s bludy – náladu a přesvědčení. KBT však měla na parametry výraznější vliv (40).

Obr. 1. Bludný kruh pocitů ohrožení

Formulace případu

Rozvoj bludného myšlení zpravidla navazuje na stresující události (precipitující události), které překročí zvládací možnosti pacienta. Ty jsou pro každého jedince individuální. Nejčastěji jde o změnu role v životě, zraňující interpersonální konflikty a méně často o náhlé události, jako jsou ztráta blízkého nebo traumatické životní události. U většiny pacientů lze nalézt kombinaci těchto událostí a obvykle se jedná spíše o kumulaci faktorů.